

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

La volta al món en vuitanta devedés

ANDREU SOTORRA

www.andreusotorra.com

Jules Verne, *La volta al món en vuitanta dies*. Adaptació de Toni Matas en DVD vídeo interactiu. *Sèrie Vermella*. BARCELONA MULTIMÈDIA. Barcelona, 2004. A partir de 10 anys.

Jules Verne, *La volta al món en vuitanta dies*. Traducció de Jesús Moncada. Col·lecció *L'Esparver*. LA MAGRANA - RBA. Barcelona, 2000. A partir de 10 anys.

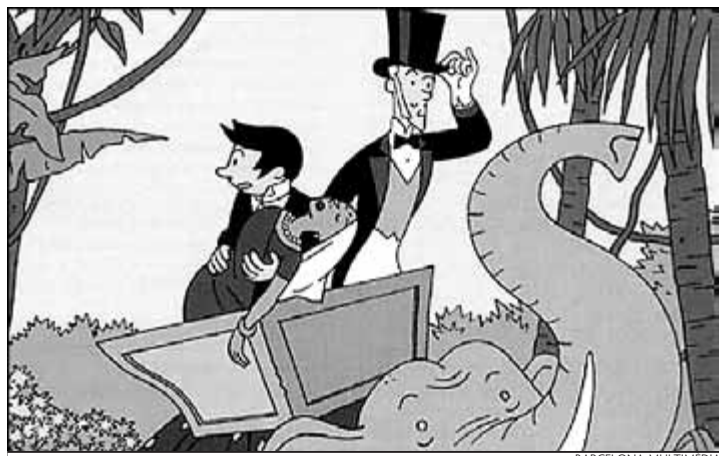
i traduccions al català de jocs en CD-ROM, han iniciat aquest any la conversió dels seus títols de CD-ROM al suport DVD.

Una de les novetats és la de Jules Verne, *La volta al món en vuitanta dies*, convertit en un complet joc d'unes quatre a sis hores, segons l'habilitat de cada usuari, i on les aventures de Sir Phileas Fogg i, de rebot, les del seu criat, Passepartout, prenen forma en una proposta animada que és un excel·lent complement lúdic i didàctic de la lectura del clàssic.

Per això, val la pena recordar també, en l'Any Verne, una de les edicions més recents de la novel·la, la traduïda per Jesús Moncada fa cinc anys. Moncada ha traduït alguna altra obra de Verne, com *Els fills del capità Grant*, al costat de traduccions també recents de Lluís M. Todó i Jordi Vidal, amb *Viatge al centre de la Terra* i *Miguel Strogoff*, respectivament.

La volta al món en vuitanta dies és, pel fet que ara ens ocupa, la

Definitivament, Jules Verne, un altre dels autors del 2005 pel que fa a commemoracions, tenia raó. La tecnologia no només comença sent fruit de la imaginació sinó que, quan s'ha aconseguit de posar-la a la pràctica, és com si s'hagués signat al mateix temps la seva acta de defunció amb data de caducitat.

IMATGE DEL DVD 'LA VOLTA AL MÓN EN VUITANTA DIES'

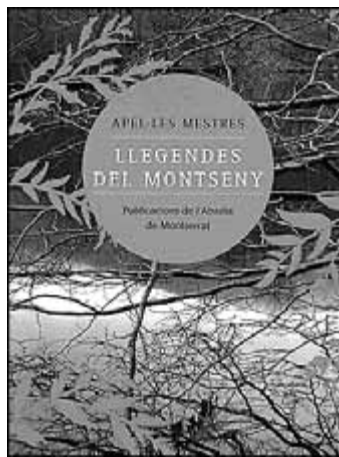
Si Jules Verne (1828 - 1905) aixequés el cap -el 24 de març serà l'efemèride del centenari de la seva mort-, no sé què en pensaria de veure *La volta al món en vuitanta dies* -que ell va començar a publicar, per ser exactes, el 6 de novembre del 1872, en el diari francès *Le Temps*-, si després de les adaptacions que se n'han fet al cinema i al teatre, veïés la de vídeo interactiu, amb propostes, jocs i jeroglífics, en el suport d'últim crit: el devedé.

Sense deixar ni respirar els amants de qualsevol novetat tecnològica, es podria dir allò de "mort el CD-ROM, visqui el DVD!" perquè, sens dubte, el CD-ROM està passant, si no ha passat ja, a millor vida, superat pel qual, la data de caducitat del qual sembla que tampoc no és gaire lluny si es té en compte que ja és el rei del quiosc, un primer senyal, diuen, de la desaparició del producte.

Al marge del temps de vida que tingui el devedé, editorials com Barcelona Multimèdia, pioneres en productes autòctons

que permet al lector convencional o l'usuari de devedé conèixer les peripècies que passa Phileas Fogg per guanyar l'aposta milionària si fa la volta al món en el temps establert. Causa perduda, si no fos que Verne, fa cent trenta anys, no s'havia guardat a la màniga la sorpresa del canvi horari entre continents i, a l'últim minut, fes guanyar l'aposta a Fogg.

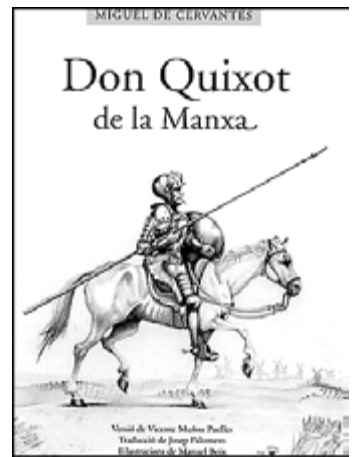
A Barcelona Multimèdia, vernians del segle XXI, el catàleg de títols reconvertits en devedé ja no té aturador i per això creix, presentat ara en franges típiques de col·leccions per edats en suport llibre. S'hi troben, a banda del Jules Verne comentat, el de *Hansel i Gretel*, dels germans Grimm -feta en versió d'òpera amb titelles al TNC, amb el Liceu i el Centre de Titelles de Lleida- i el de *Contes animats d'arreu del món*, sèrie emesa per TV3 el Nadal passat. L'imaginari català hi és representat amb una adaptació dels manairons, en la qual va col·laborar l'escriptor Pep Coll. Més Verne, impossible.

Apelles Mestres, *Llegendes del Montseny*. Selecció a cura de Carme Rubio i M. Carme Bernal. Col·lecció *Contes i Legendes*. PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT. Barcelona, 2004. A partir de 12 anys.

Carlos Cañeque, *El petit Borges imagina l'Odissea*. Traducció de Roser Vernet. Il·lustracions de Ramon Moscardó. Col·lecció *Art i Literatura*. SIRPUS. Barcelona, 2004. A partir de 10 anys.

Miguel de Cervantes, *Don Quixot de la Manxa*. Versió de Vicente Muñoz Puelles. Traducció de Josep Palomero. Il·lustracions de Manuel Boix. BROMERA. Alzira, 2004. A partir de 10 anys.

L'autor va guanyar amb aquest recull el premi Legendari Popular Català que s'atorgava el 1927. Es va publicar el 1933 a l'editorial Salvador Bonavia. Ara es reedita, en un volum en cartoné, una selecció de les llegendes situades al Montseny.

En aquest nou àlbum de la sèrie sobre grans textos clàssics com ara la Bíblia, *El Quixot*, la *Iliada*, la *Divina Comèdia* i l'*Eneida*, l'autor apropa als lectors joves l'esperit i els personatges de l'obra. El pintor Ramon Moscardó hi posa color amb una explosió de blau lluminós de la Mediterrània.

Aquesta edició d'alguns dels episodis més emblemàtics d'*El Quixot* és una de les primeres en català, en modalitat valenciana, dins l'any del 400 aniversari. Inclou un àlbum de presentació de luxe i les il·lustracions de Manuel Boix.

Mosaics de vinyetes

JOSEP GÁLVEZ

CÒMIC

Diversos autors, NSLM. INREVÉS. Palma, 2004.

Diversos autors, Tos. ASTIBERRI. Bilbao, 2005.

Diversos autors, *Dos veces breve*. ARIADNA. Córdoba, 2004.

El món de les revistes d'historietes, les herbes dels clàssics tebeos, s'ha reduït en aquest moment a casa nostra a les publicacions per a públic infantil, d'humor, es a dir, *El Jueves* i *TMO*, i les alternatives. Dins d'aquest darrer apartat conviuen *Nosotros somos los muertos*, *Tos* i *Dos veces breve*, tres projectes vinculats per la precarietat econòmica i per l'ambició de ser una plataforma digna per als autors i les obres menys comercials. Això comporta que es comparteixin autors com ara Sonia Pulido, que exhibeix a les tres un personalíssim estil lleuger, gairebé fugitiu del paper, i Lorenzo Gómez, Juan Berrio, David Rubin i Fermín Solís, tots creadors joves que es mantenen en una mena de limbo paraprofessional.

I és que el voluntarisme que hi ha darrere, tant dels editors com dels autors, no deixa de ser un límit, especialment quan

IL·LUSTRACIONS D'OLAF LADOUSSE DE LA REVISTA 'TOS'

vol omplir un buit i la seva vida està condicionada per la precarietat. NSLM i *Dos veces breve* viuen la seva segona etapa després d'una primera mort, i *Tos* té fixat el seu límit vital en el número pròxim, el tretzè.

ELS PERILLS MÉS CREUS

En aquest ambigu terreny creatiu, els perills més greus són el de la manca de cohesió i el del domini de la forma sobre la narració, que de vegades pot no passar de l'anècdota més o menys superficial. De manera que cada número és una mena de repte que normalment és ben resolt per l'encert d'un

autor que aconsegueix produir al lector una sensació especial, com es el cas de José Carlos Fernández i Manolo Hidalgo a *Tos*, o bé pel fet que les decepcions siguin mínimes dins d'un sumari equilibrat i prou intens, com el del número 10 de NSLM, i, en un nivell més modest, el número 5 de *Dos veces breve*. D'aquesta manera aconsegueixen, i no és poca cosa, suggerir el que podria ser el panorama de la nostra història dins d'una altra situació industrial, amb més possibilitats de publicar amb normalitat i d'evolucionar en la relació amb el lector.